

на Пламен П. Пелов

Бе шеговит, обичаше Играта силна...
Мъж за чудеса с разум и душа...
Обичан бе и аз го знам, усетил съм го силно,
но в миг играта загрубя...

Отдавна беше туй без бизнес и деца
в тъмно тръгнахме отивайки за „риба“...
и мислехме за Изгрева на колела...

Животът се оказа колело в което се въртим
през статуси с много дивотии
полека стенем и пътуваме към вечността
усетена от нас като деца...

Живот с Любов и Къща съгради
дърветата не ги броя...
Помним те...

Вал. Иванов
07.12.2019